

Revistă premiată cu medalia și diploma „Pamfil Șeicaru” pentru literatură 2008 și „Premiul de excelență” al Uniunii Ziaristilor Profesioniști din România 2011-2012

Climamate

169

Director fondator: Ion Iancu Vale

Director editor:

Anul 18

prof.dr. Gheorghe-Valerică Cimpoaia

martie 2024

Director imagine: Anton Gagi

literare

Revistă literară și de cultură românească

Fondată: mai 2007

Primăvara de Sandro Botticelli

POEME

Ionuț CARAGEA

Dintr-o suflare

ziua aceasta
o voi petrece în mine
ca și când ar fi
ultima mea zi de pe pământ

voi admira răsăritul unui gând
de pe marginea lacrimii interioare
voi urmări fluviul sângelui
cum izvorăște din muntele inimii
și face ca fiecare teritoriu al cărnii
să înflorească și să rodească

voi călători spre amintirile
ce au prins rădăcini în sufletul meu
așa cum călătorește albina spre florile
din care își procură polenul

voi începe cu locurile copilăriei
îmbrățișându-mi toată familia
și toți prietenii dragi
voi continua cu prima mea dragoste
cu exilul, cu întoarcerea din exil
și voi încheia cu dragostea mea
definitivă
încununată de surâsul copilului meu

într-un final
voi privi cum apune
gândul acela luminos
pe cerul gurii mele
dând naștere
unei constelații de cuvinte

apoi voi culege
acea constelație
și o voi dărui tuturor
dintr-o suflare
pe noul cer de hârtie

după aceea
mă voi lăsa pradă
visului meu nesfârșit
din care m-am trezit
doar pentru a scrie poemul

Pelerinajul poemelor mele

ah, dar de câte ori
mi-am îngropat umbra
așteptându-te
și de câte ori
mi-am privit umbra
revenind dintre morți
precum Lazăr
la porunca zeului Soare

tu erai acolo
unde numai imaginația
poate ajunge
mereu tânără și frumoasă
ca apa unui râu de munte
trecând prin pădurea tăcerilor
mângâind bătăile împietrite
ale inimii

tu erai ca o mânăstire
dincolo de carne, dincolo de sânge
dincolo de atingeri
o mânăstire spre care
poemele mele
mergeau zilnic în pelerinaj

tu erai ca un foc
chemându-și fumul înapoi
eu eram ca un fum
căutându-te printre nori

Ah, dar ce s-ar face viața fără mine?

ah, dar ce s-ar face
viața fără mine?
ea curgând ca un râu
fără să mai poată privi înapoi
eu populând-o cu poemele mele
care înaintează precum peștii
împotriva curentului
strecurându-se printre
inimi împietrite

sărind peste zăgazurile
unor amintiri dureroase
povestind amontelui
despre tot ce se află-n aval
și readucând aminte avalului
despre tot ce se află-n amonte

ah, dar ce s-ar face
viața fără mine?
ce sens ar mai avea
curgerea ei?

da, gura fântânii secate
știe răspunsul, dar tace
înghițindu-mi privirea

Dirijorul gândurilor

e o lume aici
îngropată sub pleoape
în pământul acesta încă viu
încă bătând din aripile nenăscute
ale inimii oarbe
încă respirând prin rănilor nevindecate
încă vorbind pe limba viselor
ce se vor a fi împlinite

e o lume aici
ca o gară la capătul
unui drum lung și obositor
în care ajunge un tren
încărcat cu amintiri și iluzii

e o lume aici
e un cor de gânduri
așteptându-și inegalabilul dirijor
pentru a da naștere
nu unei adunături de cuvinte
ci poemului

